

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Aureli[i] Symmachi V.C.P.V. Et Cos. Ord. Epistolarvm Ad Diversos Libri X.

Symmachus, Quintus Aurelius

Neapoli Nemetvm, MD CXVII

Liber VII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1363)

Q. AVRELI SYM-
MACHI V.C. COS. OR-
DIN. PRÆF. VRB. EPI-
STOLARUM

LIBER VII. *

EPIST. I.

SYMMACHUS SYMMACHO FILIO.

SUME ALACER PATER-
 ni sermonis auspiciū, & deinceps
 officij p̄tilis in nos esse munifi-
 cus. Simul accipe, quod voto tuo
 congruit, fascēs Præturæ tuæ in
 eum annum feliciter profaren-
 dos, cui advocatâ numinum vo-
 luntate, ego quoque lætus inter-
 sim. Optato igitur lætare processu, & propagatos tibi
 annos vitæ atque honoris interpretare: longiora enim
 fiunt; quæ differuntur. Nec dubites utriusque nostrum
 prospexisse fortunam; ut & tuus magistratus juvenet
 præsentia patris, & festorum tuorum voluptate coram
 defruar. Vale.

EPIST. II.

SYMMACHUS FILIO.

VBI primùm scribendi mihi ad vos copiam fami-
 liaris ingessit occasio, non distuli desiderium
 sui scriptiōne testari: ut salutis meæ certus tuam cu-
 res

*
 Editus post
 eius obitum
 à Q. Flavio
 Memmio
 Symmacho
 V.C. Filio.

LIB
res, & subinde
foletis. Vale.

SECU
ut sit affi
quoque fru
turus occasi
hi securita
pratē. V.

CIE
centi
didissim
rias Non
gemus. H
meliorē p

CRE
cuz ar
titores le
tamen salu
kui enim red
desiderat
lam epistol
summa curat
quid levamin
nis. Vale.

DESIDE

res, & subinde absentiam meam litterariâ voluptate
soleris. Vale.

EPIST. III.

SYMMACHUS FILIO.

SECUNDA ad amabilitatem tuam litteras mitto,
ut sit assiduitas mei sermonis utrique solatio. Tu
quoque studium meum, quoties dominus & frater
tuus occasiones repererit, æmulare: ut & salus tua mi-
hi securitatem tribuat, & scriptorum jucunditas volu-
ptatem. Vale.

EPIST. IV.

SYMMACHUS FILIO.

CIRCENSIVM solemnitati Consularis magnifi-
centia satisfecit. Ludorum adhuc & Muneris splē-
didissimæ imminent functiones; quibus ante Februa-
rias Nonas, ut opinamur, impletis, iter ad nostra rele-
gemus. Hæc edo scribo, ut lætitia amabilitatis tuæ spe
meliore pascatur. Vale.

EPIST. V.

SYMMACHUS FILIO.

CREDO alias litteras meas in manus amabilitatis
tuæ antè venturas. Huius namque epistolæ por-
titores leato itinere mulos reduces prosequuntur. Ego
tamen salutationis munere abstinere non potui: ma-
lui enim redundaret officium serò perfectum, quàm
desideraretur omissum. Tuæ amabilitatis necdum ul-
lam epistolam sumpsi, quæso ut huius tibi muneris
summa curatio sit. Ex tuo enim metiri animo potes,
quid levaminis absentibus tribuat assiduitas scriptio-
nis. Vale.

EPIST. VI.

SYMMACHUS FILIO.

DESIDERATIS proximè amabilitatis tuæ
a R
lit.

litteras sumpsi, quibus indicabatur & sedulitas animi tui, & profectus ingenij. Sola epistolæ brevitatis nequam paterno desiderio satisfacit. Quod ed scribo, ut intelligas, quantum ex sermone tuo cœperim volu-
pratis, qui quoror copiam defuisse. Quis enim oper fatietatem, nisi rerum bonarum? Posthac igitur indulgentius scribe, lux mea, ut pleniore stili tui munere legentis animus expleatur. Vale.

EPIST. VII.

SYMMACHUS FILIO.

ACCESIT peregrinationi nostræ largior dies ex comperendinatione ludorum, quos pluviarum interventus retardant. Sed volo, ut hanc dilationem salutis meæ certus leniter feras; & desiderium tui, quod apud me crescit ex morâ, stili assiduitate soleris. Vale.

EPIST. VIII.

SYMMACHUS FILIO.

CONFIDO solando animo tuo stili mei assiduitatem posse sufficere. Nam recentibus scriptis hunc addo sermonem, cuius lectio tibi spem a reditûs mei pollicebitur, si fors præsumpta confirmet. Ratio autem huius æstimationis in aperto est: quia post magnificam ludorum Consularium functionem sola adhuc aræ restat Editio. Mutetur igitur animus in gaudium, & adeptum esse te crede, quod possibilis conjectura promittit. Vale.

a Sic Ed. Sch.

EPIST. IX.

SYMMACHUS FILIO.

SCINTILLARE acuminibus, atque sententijs epistolâs tuas gaudeo: decet enim loqui exultantijs juvenalem calorem. Sed volo, ut in alijs materijs aculeis orationis utaris: huic autem generi scriptationis maturum aliquid & comicum misceas; quod tibi & rhetorem tuum credopræcipere. Nam ut in vestitu homi-

L
hominum, cæte
sumuntur: pita
ptis negligenti
bus vero quare
longius. Perg
turæ ardor im
supra annos c

A Me
solam
ci sanitatis
igitur anim
bus scriptis
gaudeas. Val

A Ssur
sermo
dem, & prof
me huiusmo
gas. Nec u
mas, mebre
liora omnia
ris animus in

M A gna
tatis tunc
litteris esse ad
ro, orans divina
tudinis, & epi
cum vo

hominum, cæteroque vitæ cultu, loco ac tempori apta sumuntur; ita ingeniorum varietas in familiaribus scriptis negligentiam quandam debet imitari, in forensibus vero quætere arma facundia. Sed de his non ibo longius. Perge interim, quod te ætatis impetus, & naturæ ardor impellit. Mei voti caput est, benè valeas, & supra annos tuos litterarum dote ditescas. Vale.

EPIST. X.

SYMMACHUS FILIO.

AMIEO nostro Annio cursim prætereunti potui solam dictionem salutis injungere, sed debuit tibi sanitatis meæ fidem facere lectio litterarum. Esto igitur animo lætiore: & spera, decus meum, frequentibus scriptis in notitiam tuam similiter ventura, quæ gaudeas. Vale.

EPIST. XI.

SYMMACHUS FILIO.

ASSURGIT animus meus, quoties amabilitatis tuæ sermo defertur. Nam & sanitatis tuæ apportat fidem, & profectum ostendit ingenij. Hortor igitur, ut me huiusmodi linguæ tuæ flosculis frequenter aspergas. Nec ullam cessationem tibi vendices, dum æstimas, me brevi affuturum. Planiora enim fient, & faciliora omnia ad recurrendum, si paginis tuis reverentis animus inciteretur. Vale.

EPIST. XII.

SYMMACHUS FILIO.

MAGNUM in modum sollicitavit me inæqualitatis tuæ nuncius, licet securitas sanitatis iisdem litteris esset adiuncta. Quare animi incertus appropero, orans divina præsidia, ut te compotem bonæ valetudinis, & epistola mea, & recursus inveniat. Hæc enim voti paterni impetratio faciet, ut rediisse delectet. Val.

plevit, Laurentibus sylvis amœna commuta; nec ve-
rearis ruris horridi denunciationem. In oculis est ve-
nantibus mare: celebri itinere villa præstringitur. In
ipsa itur ferarum cubilia plano ac parulo accessu. Et si
hæc abessent, anteciret nimirum sermo inter *a* nos
mutuus, & litterarum liberalis collatio, Tarentinas
aut Siculas voluptates. Quare si tu quoque huic sen-
tentia manum porrigis, adde te rusticantium nume-
ro; & paulisper Catones atque Atilios æmulare, quos
b vomis & stiva ad Consulares misit secures. Vale.

*a Sic bene
Lect. Ed. Sch.*

*b Ita quoque
Lect. & Ed.
Sch.*

EPIST. XVI.

SYMMACHUS ATTALO.

VICEM sermonis mei desiderasse te gaudeo: sed a-
molior invidiam negligentia. Parata enim re-
sponsa deseruit tabellarius tuus, excitus, ut fando com-
peri, valetudinis tuae dubio. Agnoscis nempe infucatas
esse, nec ex alto trahi cessationis meae causas. Non ibo
longius, quia brevis est assertio veritatis. Nunc sanita-
tem tibi gratulor, quae post nimium metum cognita,
multum gaudij in pectore meo diluxit. Indicium au-
tem respirantis vigoris tuarum litterarum jucunditas
praetulit. Petis namque ad confirmandam valetudinẽ
stili mei remedia subministrem. Festivitas ista Baiana
est. Nimijs salibus te sinus Lucrinus infecit. Estne ali-
quid in verbis meis, quod aures tuas sospitet? quod
medicinam sensibus faciat? Credo, consentio. Nam
plerumque amara hausta ad salutem valent, & succis
tristibus affecta refoventur. *c* Sed nimium quantum
avarus es, qui Flaviano meo praesente quicquam re-
quiris; in quo tanta rerum bonarum delinimenta sunt,
ut mihi quasi aqua Syrenas aut Lotophagos hæsisse
videaris. Atque utinam vestro odio jungerer. Plus de
vobis carperem salubritatis, quam tu desideras,
qui à me solas litteras popo-
scisti. Vale.

*c Sic optimè
correxerit Sch.
ex Ms. Gtf.
& Vaticanis
Vide Indies.*

vestigijs scripta nostravenaris? *a* Nunc ego scire postulo, quid in Tyburibus pomarijs litterarum operis exerceas. Solum hoc fama attulit; balneum tibi nuper extractum, cui torris unus *b* ad justi caloris pabulum satisfacere narratur. Lestitasse autem te in multo otio utriusque linguæ auctores, ipse index fuisti. Ego tamen non quæro, an aliquid etiam scripseris. Animadverto enim te gloriâ conscientia proptij operis *c* accensum, voluisse cognoscere, an ego quoque idem fecerim. Sed *d* jam ommissis epistolis velim redeas: nisi fortè tui balnei brevis sumptus hortatur, ne deseras parsimoniz consuetudinem. Vale.

a Sic Lect.

Hainf. Ovid.

T. l. p. 492

b Ita idem

Lect. Rittersh.

adulti.

c Sic Ed. Sch.

Sirm. Tur.

Alij succisum.

d *Alij nunc.*

Sic Ed. Sch.

EPIST. XIX.

SAMMACHUS ATTALO.

DUO pariter commissa in amicitiam redemisti. Diu epistolæ tuæ salibus a fueras, nihil scripseras. Quis Colchus, aut Thessalus cantu aut manu has offensiones levasset? Ergò ob epistolæ delinimentum veniæ partem fore. Sino ut amici tui nuptiale festum curæ vacuus exerceas, & urbem Tyburtem, quæ nuper tibi faces prætulit, communem Junoni & Herculi facias. Reverteris, ut spero, post repotia in Cœlium larem. Vel si adhuc juvat æstivos dies in pomarijs tuis ducere; iterum tibi indignatio mea litterarum tuarum melle placanda est. Vale.

EPIST. XX.

SYMMACHUS ATTALO.

VILLA Tyburis, quæ proximè in jus tuum venit, maioris ingenij prædicatorem requirit. Ego tamen linguæ modicus, ut potero, verbis honorem loco faciam. Quid hîc inpositu ædium venustatis est! quis situs! quantus ex edito latè in plana jactatus oculorum! Frequentare has sedes Orchomenias dixerim

R 5

Deas

Deas, atque eas sedulo adnifas, ut te conciliarent ædibus suis dominum. Perge igitur, ut facis & victis ævo reddeno vitatem. Multò hoc factu promptius, quàm quòd Hesiodum ferunt posito senio in virides annos redijisse. Interea gratulare nobis bonam valetudinem; quæ ut tibi quoque longum secundet, inter fastigia est votorum meorum. Vale.

EPIST. XXI.

SYMMACHUS ATTALO.

POST QUAM mihi litteras tuas rhedarius meus reddidit, & salutatio ex itinere portata observantiam nostram soluit religione; datus est mihi aditus, crebro dum aberis, tecum loquendi. Quare ab his ordior, quæ in voto tuo prima sunt. Deùm pace, mea atque unici tui sanitas viger. Urbanas turbas Vaticano, in quantum licet, tute declino. Et tamen, si quando in cætum vocamur, ad obsequium concilij publici pedem refero. Scio te nihil ampliùs de nobis velle. Tandem pernoscere rerum tuarum desiderij motus postulat. Vale.

EPIST. XXII.

SYMMACHUS ATTALO.

LONGA me deliberatio habuit, an tibi honorem facere sub iustâ redivis vestri expectatione deberem. Verebare enim, ne festinatio tua solatijs obvijs frangeretur. Sed hoc ambiguum solvit ratio contraria, quæ spem dedit has litteras & revertenti stimulorum non fœnorum instar futuras. Et consulto affecto breviterem, solam tibi præferes dictionem salutis: ut verborum meorum exiguas haustus efficacia sit ad sollicitandam firmitatem, quam explendam. Vale.

EPIST. XXIII.

SYMMACHUS ATTALO.

REQUIRUNT me, credo, oculi tui: mens adesse non

*d Ita Lect.
& Ms. Variis.
Forte ex Ms.
Gif. non male
referenti.*

LIBER XXI
noctibus. Mecum enim di-
teone enim affectu com-
caem filio amicitia volu-
inveniens, venit ut loqui-
de quam negat h. quod no-
 EPIST. XXI
 SYMMACHUS
 AD Neapolitanam a
 A. G. G. quibus non in
 cessasti. Afferbar postea
 eorum tuum calcibus sua
 non item tenetis Expedi
 quam cõtinuandi h ad
 certam non Bais delecta
 straheris. Comrahimur
 certis regionis istius colu
 pital. Erat optio tua, loqui
 bene. ad defensionem
 sequi, ubi adveniam
 EPIST. XXII
 SYMMACHUS
 Respondisses epistolarum
 certam tuam: sine soluti
 sola enim officio amicum
 vobiscum. Et sic exalibet
 tu multo fudore detestatio
 bona verba testantur
 meo avarentur. Al
 meum a
 Vale.
 A. G. G.

non dubitet. Mecum enim diligentia tui peregrinatur, totumque animi affectione circumfero. Nihilominus exerceo stilo amicitiae voluptatem. Quod si tu quoque invicem feceris, veniet ut longum fuar otij possessione; quia non negat is, quod me possit abducere, Vale.

EPIST. XXIV.

SYMMACHVS ATTALO.

AD Neapolitanam a proventus oram, litteras sumpsi, quibus nos in adventum tuum Baijs residere iussisti. Asserebat perlator epistolae imminere excursus tuum calcibus suis. Quid facerem, cum me nec locus idem teneret? Expeditius visum est, ut à te potiùs gratiam cōtinuandi b ad vos itineris posceremus. Amicos enim non Baias desiderasti; nisi fortè illo luxuriae finu traheris. Comitabimur te, si eò redire malueris: quamvis regionis istius cœlum salubrius, & pares copiae sint. Erit optio tua, intendere iter, an relegere debeamus. Ad defensionem meam pertinet, eò redeuntem te sequi, ubi adventantem expectare non potui. Vale.

a Sic Ed. Sc.

b Ita Loff & Ed. Sch.

EPIST. XXV.

SYMMACHVS ATTALO.

Si respondisses epistolae meae, levasses onere conscientiam tuam: nunc nostram taciturnitate iuvisti. Responsa enim officia lætitiā mihi præstant, negata victoriam. Et scio ex abundantia posse facere, quod nos multo sudore destringimus. Sed quia invidēs bona verba lectoribus; vim facere existimari avaritiæ tuæ, dispendium meum e devoro. Vale.

c Ms. Gif.
d Pith. devovo.

EPIST.

SYMMACHUS MACEDONIO.

a *Vulgo* Gau-
deo. *Sic* *Sim.*
b *Alij*: cogi-
tate.

AUDEO a te in agrum Lavinatum meum post Tyburtes b rogare delicias: nec sum religiosi desiderij longus precator. Ea quippe inter amicos petitionum debet esse conditio, ut præstantibus prona videantur, quæ sunt magna poscentibus. Vale.

EPIST. XXVII.

SYMMACHUS MACEDONIO.

c *Sic bene* *Ed.*
Sch.

SOLES affirmare, quòd me tibi præferas. Posses hoc esse credibile, si filium meum Artalum ad nos venire pateris. In tuo enim jure est, tuis monitis acquiescit. Quod quidem fieri oportere consentio; sed non eatenus, ut pontificium tuum in damna nostra protendas. Parum de est, quod ipse æq; desiderandus consortium meum deseris, & invides nobis exoptatissimam societatem? Insuper alterum quoque de lenificis amoris artibus retines: credo c conjiciens acceleraturum esse me reditum, si utroque destituar. At ego denuncio opus esse monitore, qui retahat hærentem. Nam, ut scis, amo otium, pascor quiete. Instruo itaque te adversum lentitudinem meam, si absentis amici jam desideras reditum, patere brevem præsentis excursum. Vale.

EPIST. XXVIII.

SYMMACHUS MACEDONIO.

LIBET gravissimis febribus impedirer, non potui lenegare tibi honorificentiam literarum, ne religionis negligens judicarer. Nec tamen in multam scienam propagare litteras valui: quarum brevitatis inculpabilis est, cum ex injuriâ valetudinis, non ex voluntate descendat. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS MACEDONIO.

NEQVE fratris nostri V. C. Procliani profectio
palia est, ut filerem, neque nostra sivit affectio,
ut officijs temperarem. Cape igitur debitum muuus
alloquij, & ut me facias promptiorem, impertiendæ
salutationis operam frequenter usurpa. Vale.

EPIST. XXX.

SYMMACHUS ATTICO.

EST quidem mihi ruris otium voluptati; sed anti-
quiores, iudico *a* tui voluntatem, quare officijs
Consularibus, si fors dictum iuret. spectator, & convi-
va non decro. Vale.

*a Ita Lect. &
Ed. Sch.*

EPIST. XXXI.

SYMMACHUS ATTICO.

RETRAHĒRE nos è Campaniæ gremio Tybur-
tis agri laudibus studes. Est ille, ut præ dicas, in
tuo rure densus cupressis, & fontium largus, & monta-
no situ frigidus. *b* Essent hæc mihi desideranda, si te
morâ uberiore tenuissent. Nunc properato in urbem
reditu nescio quam mihi fastiditi loci suspicionem de-
disti. Habent enim sæpè voluptates satietatem. Quod
si ita est, satisfactum Formijs puto, quibus renuncia-
veras; cùm tibi etiam prælata displiceant. Vale.

*b Sic Lect. be-
ne. Vulg. Sed.*

EPIST. XXXII.

SYMMACHUS ATTICO.

RELEGĒRĒTER, & in conspectum *c* vestrum
tandem redire meditatur, licet filij nostri virium
vacui sint, & me febrium noxa remtraverit; minuetur
tamen labor intervallis brevibus manſonum. Spero
locorum mutatione processurum aliquid opratis.
Curam in me diligentæ tuæ usu probatam crescere in
dies gaudeo: cui impensè verbis gratias agerem, si id
laudis

*c Lect. & Ed.
Sch.*

laudis potius affectatione, quàm sincerâ pietate fa-
res. Vale.

EPIST. XXXIII.

SYMMACHUS ATTICO.

a *Vulg. ad te
pertuli.*

PROXIME indicium salutis meæ a prætuli; nec
dum quod invicem de prosperis tuis legerem, red-
didisti. Non piget tamen ante solutionem religiosum
fœnus iterare. Tanta est enim securitas animi in nos
tui, ut repensum putem, quicquid ab amante debetur,
Vale.

EPIST. XXXIV.

SYMMACHUS ATTICO.

SALUTATIONIS honorificentiam prælocutus,
Getulici Agentis in rebus exsequor postulatam,
qui à te iustum favorem per me optat adipisci. Huma-
nitatis tuæ est amplecti probabilem voluntatem nu-
merumque eorum, qui te jure suspiciunt, b adiectio.
ne novi cultoris augere. Vale.

b *Sic. Lett.
Ed. Seb. vul-
go affectio-
ne Alij col-
lectione.*

EPIST. XXXV.

SYMMACHUS DECIO.

ANIMUM meum Campani littoris commemo-
ratione sollicitas: sed nobis quoque in Prænesti-
no rure degentibus non minus voluptatum supererit.
Sint licet plures hominum sententiæ, quæ maritimis
montana postponent: ego tamen vitandis æstibus
magis judico nemorosa, quàm cultu aperta congrue-
re. Adieceras ad irritamentum profectionis nostræ,
filium meum Flavianum brevi tecum futurum. Huius
ego præsentiam jamdû defruor. Ex quo intelligis for-
tem meam multo esse potiorem. Nam & comparationem
loci utriusque in ambiguo collocavi, & societatem
pignoris mei, quâ maximè gloriabare, in fructum
meum transtuli. Ego potius remetiri ad nos viam mu-
tatâ conditione deberes c ad satietatem, quam tibi
artulic

a *Ita ad tur.*

atruis copiam impetit
abstrabus debentibus
Sed de hoc non do magis
acceptissimi et deus
um videri Vale.

EPIST.

SYMMACHI

NONDEM Neapolitanum
sui arcem delictum
que Tyrhenus alluv. tam
militi: successisti in sum
sed ad alta a te non magis
vidido fugis copiar. & nu
m. Sed minimum habemus
causa dicitur tunc constan
tam. Quin ergo ad nos
dicitur tunc nostræ immo
dantibus propter est, quæ
facilitas. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHI

USPITATI mihi est, quod
veneris nostris Neapolitanis
tuo tui non esse videtur
dicitur nos fecerunt. Sed
tunc tuam videri hanc
tibi fructus obiter. Sed
causa, nos nolens quæ
vix hoc multo. Talem
tibi libertatis scire: sed
non veniat, quâ d
Galen. Vale.

attulit copiarum longus usus. Nam Campania, ut est absentibus desiderabilis, ita facilè explet morantes. Sed de hoc non ibo longius, ne illi regioni, quæ nobis acceptissima est, denunciare, si veneto, fastidium meum videar. Vale.

EPIST. XXXVI.

SYMMACHUS DECIO.

NONDUM Neapolitanum littus accessimus, visuri arcem deliciarum tuarum. Sed tamè omnia, quæ Tyrrenus alluit, nominis tui plena sunt. Quid multa? successisti in famam Luculli, quod magis miror, ad alia a te nonnumquam posse transire: nisi fortè fastidio fugis copias, & mutatione castigas satietatem. Sed nimium hactenus afuisti. Puto jam parsimonia diuturnitate conciliatum tibi desiderium copiarum. Quin ergo ad nos gradum promoves? aut si libenter illic nostræ immoratis frugalitati, redeundum nobis properè est, quos non decet alienas affectare delicias. Vale.

a Sic Ms. Curiae, Ed. Sch.

EPIST. XXXVII.

SYMMACHUS DECIO.

VOLUPTATI mihi est, quod vales. Sed quod Formijs nostris Neapolitana ora præfertur, animadverto tui non esse iudicij. In gratiam quippe præsentium non sententiam, sed verba mutasti: nisi fortè rerum tuarum collatio facit, illud tibi esse jucundius, ubi fructus uberior. Sed natura regionum suis meritis, non nostris quæstibus æstimanda est. Et quid de hoc multa? Testabitur commoratio tua, an ibi libentius ocieris: cum in dubium non veniat, quod à me invitus abscesseris. Vale.

EPIST.

IOCARI mihi visus es, cum te scriberes obvia militum arma timuisse. Credo, ne tuum iter in Campaniæ longinqua sequeremur. Nam si ipse diu versatus in castris, non nihil timoris expertus es; ego togæ assuetus, quid amaritudinis incidissem? Sed non parior, ut tibi ad moram proficit a æmulata trepidatio. Caret Appia rota militibus, transeatis omnibus, qui pacato Africæ statu in obsequium divini Principis reverterunt. Quid, quod etiam Patria in rebus angustiis, vel opem bonorum, vel societatem requirit? Neque etiam præsentiam nostram sola prospera eius expectant. Laudabilioris officij est, participare dubia cum civibus. Sed jam spes melior urbis mœstæ vultum serenat, & alimonia interim proviso sulca subsidio, frugis Lybiæ stipulatur adventum. Vale.

EPIST. XXXIX.

SYMMACHUS DECIO.

PLÆRUMQUE fors disposita conturbat: quod nunc mihi ulu venit, qui Etruscos vapores salubritatis causâ adire non potui, b retentus subitis & tumultuariis. Nulla igitur tibi per me indicitur mora: quin immò & horro, & postulo, ut festinato itinere Romam revisas, redda: que nobis jucunditatem præsentia tuæ, quâ defruï in suburbanis non contigit. Vale.

EPIST. XL.

SYMMACHUS DECIO.

IAMUDUM curis publicis, c absolutus relegere iter potius, quam auspiciis litterarum lenire amicorum desideria debuisti. Nam si valetudo ex sententiâ sudpetit; quid causæ dicam, quod diutiùs in Campaniâ

a Sic leg. ex Ms. Pith.

b Ita Ed. Sch. ex Mss. Gif. Vatic. Fuld. Vulg. rebus retentus urbanis.

c Ita Lect. Ed. Sch.

paniâ demoraris? An ut nos amantissimos tui defraudes bonis, quæ in te solemus amplecti? Quin immò urbis, nostrique reminiscere, & dum opportunitas æstatis invitat, iter festinus usurpa, ut longa absentia tuæ damna tandem optato reditu sarciantur. Vale.

EPIST. XLI.

SYMMACHUS DECIO.

QUOD abijte promissorum fides? Speranti recursum tuum, litteraria levamenta tribuisti. Potuit jucunda nobis huius muneris esse perceptio, si nihil grandius spondidisses. An veritus es deliciarum tuarum Consularem virum testem? Nihil egit hæc cautio. Oculis subtracta miracula, auribus deprehendo. Nam ut quisque nostrâ offenditur parsimonia, te abesse suspirat. *a* Itaque in contumeliam convivij mei palam desideraris. Sciet hæc Senatus, audiet populus. Neque enim possum aliter ulcisci absentia tuæ justum dolorem. Vale.

a Vulg. atq;

EPIST. XLII.

SYMMACHUS *b* DECIO.*b Hoc nomen Decij ahest à Mss.*

ABRUMPENDA justè cessatio est, & in affatus mutuos cura tendenda, ne veteris inter nos amicitia memoriam scribendi neglectus attenuet. *c* Quod ut libentius dehinc facias, à me sume principium. En tibi litteras salutationem ferentes, quas sensibus tuis voluptati esse restabitur officij æmulatio. *d* Quod si etiam portitori fructum patrociniij tui sermo iste quæsierit; præcedentis silentij accusabo dispendia. Constabit enim, pluribus me potuisse consalere, si te alloqui antè cœpisssem. Vale.

*c Ms. Pith.**d Ita legit Lect. Ed. Sch.*

EPIST. XLIII.

SYMMACHUS DECIO.

CUM ruri agerem libertate cœli gressum reformas
s
cuius

a Sic Lect.
Ed. Sch.

cuius me usus post dolorem moratur; familiarissimus meus ordiendo, itinere paratus fecit ad scribendum sui copiam. Illicò amicam studio meo amplexus communionem, scripta non distuli; quæ & internos a auerent commercium religionis, & cōmeanti primam apud te notitiæ limen aperirent. Si probabiles huius epistolæ causas putas, mihi sermonis tui gratia, illi amoris fructus eveniat. Vale.

EPIST. XLIV.

SYMMACHUS DECIO.

REMUNEROR mihi dictam à te salutem, quamvis diebus proximis ultò amicitiam stili opere frequentaverim, quæ commemoratio non exprobrat officia. huius enim diligentia voluptate animus meus pascitur. Est igitur tua optio, an in me velis sæpè litterarum esse munificus, quod quidem maximè cupio. Sed si quando nobis fructus iste defuerit, eadem mihi gaudia tecum loquendi sermo noster præstabit. Vale.

EPIST. XLV.

SYMMACHUS DECIO.

VNA hæc via est, quâ maximè civibus ac familiaribus meis profim, si eos in clientelam tuam, quasi mystagogus inducam. Quod nunc pro Gaudio facio, vir generis Senatorij: cuius modestiam, si propius inspexeris, reppereris claris natalibus patem. Igitur in obsequia tua incunctanter receptus, ante plenam b sui fiduciam, quam mox illi motum præstabit inspectio, intelligat de se testimonio meo creditum. Vale.

b Ita Lect.
Vulg. tui.

EPIST. XLVI.

SYMMACHUS DECIO.

SINGULARIS animi tui bonitas sæpè vocat ad iustas petitiones fiduciam meam. Non est igitur commendationum familiarium verenda reprehensio, cum

I
edim inf. ad hoc a
cites. Sues ergo e
bus ornatum
mitem meum p
tumpendi octi
c. le iaduram
magnum anim
autes, que qu
Mhi lat se pro
beneficiendi p
applicat, clam
pe. Mhi enim
stanti. Vale.

N
Ere abh
somno de

hoc viatico debe
ga eum diligenti
tur novens, ut
eo sensimus, sed
Talis jugiter in
micitia pollicetur
que proco velle

F
vona tuo
la sumetiam

quis Carales ad h
tur in rem m. Uo
tempore o. ut e
quodque excip
perducat. Pa
duobus alijs ve
tur enim tu g.

cum ipse ad hoc a me studium voti benignitate sollicitus. Spes ergo et tanta est gratias tibi fore litteras, quibus ornatum virum Desiderium veterem amicum meum prosequor. Domestica huic causa rumpendi ocij admovit necessitatem. *b* Eam facile iacturam dissimulare potuisset, si admitteret magnum animum angusta fortuna. Ex ipso latius audies, quicquid epistola brevitatis recusat absolvere. Mihi satis est, pro coena universum rogare. Suscipe oro, benefaciendi provinciam, qua hominum merita Deo applicat, clarioreque fructus ex huius commodo cape. Mihi enim videtur beneficia plus conferre praestanti. Vale.

*a Ita bene
Marc.*

*b Vulg. Iarbo
Sic Ed. Seb.,
Marc.*

EPIST. XLVII.

SYMMACHUS DECIO.

Nec abstinere litteris possum proficiscere ad vos domino & filio meo Flaviano, quem prosequi hoc viatico debeo, nec aliquid adiungere, quia tua erga eum diligentia non recipit augmentum. Volo igitur noveris, non esse fastidij quod quam minimum de eo scribimus, sed securitatis de tua mente praesumptae. Talis jugiter in eum esse dignare, qualem te vetus amicitia pollicetur: cui adjicit tui honoris gradus, ut quae pro coe velle debes, posse non neges. Vale.

*c Ita Marc. Iarbo
ret. Vulg.
abstinere.*

EPIST. XLVIII.

SYMMACHUS DECIO.

FAVORE tuo factum est, ut erectionum adminicula sumeremus, quibus familiares mei empturique Curules ad Hispaniam commearent. Quae igitur in rem missos mox transire praecipias; quod longo tempore opus est, ut e de singulis provincijs optimos quoque excipiat erectio, & morosior cautela perducatur. Praeterea tibi valdius obligabor, si duobus alijs veredis eorundem iter juveris. divideatur enim singuli, ut ex diversis provincijs educement

*e Ita omnia
sic emendavit
Lect.*

lectiores. Erit tui beneficij post illustrem & præcellentissimum virum Comitum, quicquid domui nostræ Prætorij filij mei Editio splendoris adjecerit. Vale.

EPIST. XLIX

SYMMACHUS DECIO.

CERTISSIMUS contra omnes procellas animi a tui portus es; idè ad te fororis meæ filius spectat certus accurrit. Negotij autem genus de humanitate seculi expectat auxilium, cuius qualitas virtutibus tuis precum lætione pandetur. Ergo prolixus esse non debeo enarrator injuriæ, quum feriem desiderij fides supplicationis exponat. Has autem solas partes mihi iniungit affectio: ut pro coniuge pignoris mei, cuius pauperati gravis paratur ruina; suffragium tui favoris exambiam. Vale.

EPIST. L.

SYMMACHUS DECIO.

b Ms. Pith.
scio.

c Sic plenus
Ms. Pith.
d Ita ex eodẽ
Ms. legendũ.

GAUDI de te mei nec ipse ostentator esse per verecundiam possum, nec testem alterum cito. Sufficit enim, quod amorem meum de tuâ mente meriris. Debeo tamen lætitiã confiteri, quæ præfecturæ habentis ad bonam transfuit voluntatem. Interea non minore abundo lætitiã, quod domini & filij mei Flaviani prolixus in iudicando labor optatâ quiete c perfrui meruit. Neque enim te d differri diu ab hoc præmio par fuit, neque illum ab ocio retardari. Hoc è scribo, ut noveris nos pro tuo honore agere æterno Principi gratias, & te idem facere pro illius securitate debere. Interea quæso, ut in epistolis frequentandis morem tuum teneas, nec privatis officijs actus publicos obstare causeris. Nam multijugis necessitati bus par fuisti: nullumq; experientia genus est, cuius magnitudo vel novitas te possit à negotijs amicitia debitis avocare. Vale.

EPIST.

HABIAN a fortiss
men interpretacionem be
a. Trado cum sancto pecc
verum epistolam communi
de istem de quo pilla me d
di meriti, & ipsius pulch
laudatoris partes recep
speciem. Quam cum p
me cessile potius em
tiam desuile. Vale.

EPIST.

SYMMACHI

QUO tibi pro tanta in me
respondam? Officia tua me
spondet tamen, nunquam
choe cessurum. Nec ambig
tam boni animi meritis
constatatione gratia mov
deberi enim iudic
ill ego credo paritari. Vale.

EPIST.

SYMMACHI

QUAE est commendatio
cum Esclibum familiarum
sua mltis bonis cupiditate
rehabilito, restitutum p
tuo nobilitate. Et tamen ad
cum literarum, magis si
liberum gratificatioe saltem
tatis meo sumus est. in p
tuo formam cura e
tuo formam cura e

EPIST.

31

EPIST. LI.

SYMMACHUS DECIO.

HABEANT *a* fortassis aliæ commendationes
meæ niterpretationem benignitatis: ista iudicij
est. Trado enim sancto pectori tuo fratrem meum Se-
verum episcopum omnium sectarum attestazione lau-
dabilem: de quo plura me dicere, & desperatio æquan-
di meriti, & ipsius pudor non sinit. Præterea testis non
laudatoris partes recepi; tibi reservans morum eius in-
spectionem. Quem cum penitus expenderit, reperies
me cessisse potius eius laudibus, quam per negligenti-
am defuisse, Vale.

*a Sic ex Mis.
Iuret. tota hæc
epistola legen-
da.*

EPIST. LII.

SYMMACHUS DECIO.

QUID tibi pro tantâ in me meosque curâ dignum
rependam? Officia tua reverâ æquare nō possum:
spondeo tamen, numquam me cultu mentis & affe-
ctione cessurum. Nec ambigo etiam te pro benefactis
solam boni animi mercedem expectare. Sed in hac
contestatione gratiæ morari me longius pudor tuus
non sinit: deberi enim iudicas amicitia nostræ, quic-
quid ego credo præstari, Vale.

EPIST. LIII.

SYMMACHUS DECIO.

PARVA est commendatio scriptorum meorum,
quum Eusebium familiarem vita innocens, & an-
nosa militia bonis quibusque conciliet. Suo igitur *b*
præditus merito, testimonium pro te meum, non ar-
bitum postulavit. Et tamen abstinere non debeo tali
generi litterarum, magis ut fidei satisfaciam, quam
ut labantem gratificatione sustentem. Hæc igitur pe-
titionis meæ summa est, ut in præclaro pectore
tuo formam circa se voluntatis meæ
inveniat, Vale.

*b Ita vulgata
bene.*

VTes solers omnium rerum, scis quantum legatio sollicitudinis habeat quantum peregrinatio difficultatis & circumferat. Hæc domino & filio meo Attalo Senatus desideria prosequunt, amor tuus leuia & tuta præstabit. Insuper igitur partes benignitatis & petitioni meæ debitas, & tuo ingenio congruentes. Satis Attalo videbitur, quisquis eum eventus officij, curam pro se meruisse prioris. Vale.

EPIST. LV.

SYMMACHUS DECIO.

SEPER nos, ut conceder, litteris muneraris. Obsolecere enim quadam silentij rubigine animorum fœdus existimas. Facis officium germanis studijs sanisq; conveniens. Pro quare vicem tibi sermonis referre non distuli. Cuius ea solutio est, ut me affectu tuo etiam nunc sentiam debitorem. Omnia enim facili vicissitudine, & compensatione redduntur. Contractus verò amicitia & religionis æternus est. Vale, & ad scribendum diligens esse persevera. Nos litterarum solatia suggeremus, quibus aut animum mulceas occupatus, aut vicem referas ociosus. Vale.

EPIST. LVI.

SYMMACHUS DECIO.

TUA vetus humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. Pro Theodulo autem scribendū mihi ad te causa propensior est, quum sit colonus agrorum meorum, atque illi debita magis, quàm precaria cura præsteretur. Serva igitur consuetudinem tuam, & precibus meis, ut mos tuus promittit, insistere: ut quicquid culpæ aut erroris incurrit, contra illius meritum meo digneris
b interventu relaxare. Vale.

b Ita bene
 vulg. Alij
 intendentū.

EPIST.

EPIST. LVII.

SYMMACHUS DECIO.

ET virtutis & propositi tui est, bonos quosque suscipere: inter quos Alexander contemplatione honestatis jure censetur. Hunc & in adjumentum sui, & amoris in te mei gratiâ, & familiaribus litteris profecturus impendiò deprecor, ut illi favorem congruum tribuas, mihi vicissitudinem sermonis exsolvas. Vale.

EPIST. LVIII.

SYMMACHUS DECIO.

DUAS oratiunculas meas nuper editas, ad illustres viros virtutum & litterarum sacerdotio præditos, Felicem & Minervium misi. Harum etiam te, ut amantem mei, si mediocribus ingenijs non offenderis, opto esse lectorem. Ipsi voluminis copiam facient. Ita enim studiosè famam meam nutriunt, ut suffragia bonorum mihi nesciant invidere. Vale.

EPIST. LIX.

SYMMACHUS DECIO.

SACRAS mihi litteras Julius Agens in rebus exhibuit, leopardorum munificentiam continentis. Idem tuam desideratam nobis paginam simul tradidit. Principe igitur loco salutationis tibi solvo reverentiam. Dehinc postulo, ut pro me gratias agas votivæ largitatis auctori: quæ jucundior erit, si ei commendationem profectio opportuna præstiterit; & quod verecundia mea vix implere potuisset, oris tui affabilitas exsequatur. Spero enim ex mensurâ affectionis, quam de te mereor, & quòd cumulatifimè possim magnitudinem nostræ gratulationis implere.

Vale.

a Ita optimè
Ms. Gifan,

ONERABAT verecundiam meam, quod prior scripseras. Continuo altera epistola tua gravata fronti duplex scenus imposuit. Formido quod cupio, ne mihi aute solutionem duorum contractuum tertius à te sermo tribuatur. Habet quippe hanc impatientiam, quæ in te pollet, oris ubertas, ut intervallum vicistrudini neget, & officia nondum compensata præveniat. Una igitur ad satisfactionem via superest; ut impari me stilo fatear, quamvis cultu amicitia *a* parem non negem. Nec contumaciter fieri putes, quod tibi animi mei diligentiam confero. Alioquin frustra à te diligo, nisi affectione saltem nos patiaris comparari. Quare posthanc professionem meam laudatæ facundia donum frequenta: me, si rarior fuero, memento cessisse. An ego adversus iudicium publicum provochem scriptis Epistolarum Regiarum Magistrum? Nostrum est, pastores inflare calamos; tuum sacris tibijs carmen incinere: nos obtundit otium, te usus exercet. Nisi fore hæc nostram privatæ vitæ vacationem magis opportunam frequentandis litteris putas. Vides non eodem motu flumina de stagnò serpere, & de fonte properare? Omne quod in cursu est, viget. Continuatio experientia vires suas renovat. Sublatum tibi est, quod respondere potuisses. Fac deinceps, qui valet scribendi copia, ut tantum mihi adferat facultatis exemplum tuum, quantum ingenium meum non dedit. Vale.

EPIST. LXL

SYMMACHUS PATRICIO.

DENUNCIAVERAM quod rarior in scribendo essem futurus. Quid amicitia faciam, quæ cogit, ut mentiar? Descivi à proposito: sed credo te huiusmodi probare fallaciam. Nunc velim cogites, quam frequens esse debeas, qui spei amplius obtulisti. An

a In Ms abest
tò parem.

LIBER SYMMACHI
non prior in me iudicium meum
ego veni herbam potuisses
Sparto-Marcas oro puerum
diligentiam teras Fidem
ne jactis mentium. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS

DEO 4 amicitia comparari
Abus mura gubernetur in
spectat præfata lenocina. P
tatis tua studio supplicatio
ni, atque eius unum carum
turam; cui & aquas ledi
nis forma suffragio est. Quam
tatis, admore iustitiam p
cum tibi innotata sit, reman
rem. Nam pensè iniquam fac
perit, quod præstantia carum
Vale.

EPIST. LX

SYMMACHUS PATRICIO

Tantum efficere potuisses
ut à me tibi tradidit carum
meditatur. Vicisti notum per
tibus ardeat. Itaque sum dedit
carum ita plena est, ut augere
modeste. & Campanie p
Nunciales amicorum p
bi bonis militum parum tradit
dilatata, vestra consilia p
Vale.

EPIST. LX

SYMMACHUS PATRICIO

PROXIMORUM MENTEM
Vale.

non prior in me jaculatus es oris tui munera? Quibus ego veluti herbam porrigens, cum veniæ petitione respondeo. Maneas oro promissis, & captorum tuorum diligentiam teneas. Fidem tuam convenio, qui me penè jaclito mentitum. Vale.

EPIST. LXII.

SYMMACHUS PATRICIO.

IDEO a amicitia comparata est, ut officiorum vicibus mutua gubernetur utilitas. In rem præsentem spectat præfata sententia. Præsumo namque eximitatis tuæ studio supplicationem fratris mei Callistiani, atque eius uxoris exortem sacri beneficij non futuram; cui & æquitas desiderij, & usitata impetrationis forma suffragio est. Quando igitur nihil obstat oratis, admove juvandis precibus benevolentiam. Quæ cum tibi innata sit, remittit mihi deprecandi laborem. Nam penè injuriam facit benignitati, qui anxie perit, quod præstantis natura *b* spontè promittit.

*a Sic Iuratus
conticit benè.*

*b Ita plenius
Ms. Patb.*

Vale.

EPIST. LXIII.

SYMMACHUS PATRICIO.

TANTUM esse apud te loci Aurelio meo gaudeo, ut à me tibi traditus invicem sub commendatione reddatur. Vicisti nostram pro eo diligentiam, quam jubes arefcere. Itaque sum dicto audiens. Nulla enim caritas ita plena est, ut augmentum non capiat, me domo abesse, & Campaniæ pasci ocio libens admittes. Nam soles amicorum prospera, voluptate partiri. Tibi honor militiæ pariat fructus secundos. sit vita nostra secunda, vestra conspicua. Vale.

EPIST. LXIV.

SYMMACHUS PATRICIO.

PROPINQUORUM meorum causas Martyrius

S 5

pro-

prosequitur, qui has à me litteras in suffragium suum meruit. Quæso ut effectum sperati de te favoris obtineat. Vale.

EPIST. LXV.

SYMMACHUS PATRICIO.

IN tuas manus veniet causa mei pignoris, aded ut amica legibus fulciatur. Sed ut est multiformis plerumque perfidia tutorum, in varias se frequenter artes vertit. Obnoxios ciedo nunc & saltim sacro cessatos oraculo, si vestra æquitas suggerenda celebraverit. Vale.

a Sic Ms.
Vovv.
Ed. Sch.

EPIST. LXVI.

SYMMACHUS ALIPIO.

Salutationis honore præfato, familiarem præcationem tui animi adnecto. Agri enim, quos in Cæsariensi Mauritanâ possidemus, ut fieri amat per dominorum absentiam, nihil reliqui facit Officij b Præsidalis improbitas. Sæpe ad Rectorem provinciæ delata querimonia parvi habita est per ignaviam iudicantis. Ergò quoniam remedia minora non c profunt, ad maiora confugimus. Feras opem, quæso te, ne res tot injurijs exhausta succumbat. Debes hoc & tuæ famæ, & amicitiaæ meæ, ut peculiariter juvare digneris justitiam postulati. Vale.

b Sic Ms.
Gif Vatic.
Vulg. Præsidialis.

c Ms. Gif.
n. possunt.

EPIST. LXVII.

SYMMACHUS ALIPIO.

Qui sperat brevi se venturum in conspectum amicorum, solet scribendis epistolis abstinere. Mihi & in spes vivendi te integra est, & fastidium non creat litterarij usus officij. Celebro igitur honorem tuum salute dicendâ, nec interim posco rescriptum: quia solus stili mei fabularum munere, d ex proximo repensabis. Vale.

d Sic Ms.
Pith. Cuiac.
Ed. Sch.

EPIST.

EPIST. LXVIII.

SYMMACHUS ALPIDIO.

INTELLIGO diligentiam, quam sanctæ domui ^a *In Ms.*
 uæ defero, nimium tibi esse compertam. Hinc est, ^{Prth. est,}
 quod mecum læta comunicas, & dominæ ac filia ^{nostræ.}
 meæ valetudinem stilo indicas in spem redire melio-
 rem. Ago igitur uberes gratias, & Deos precor, ut tua
 secunda proficiant. Nobis tardior Africanarum na-
 uium commeatus incutit curas, & sterilitas condito-
 rum. Quapropter ad collationem vocati remedia pa-
 triz usitata promissimus. Sed votis opus est, ut vo-
 luntariæ ^b sponsoni solutio prompta respondeat. ^{b Sic Lect.}
 Vale.

EPIST. LXIX.

SYMMACHUS ALPIDIO.

TRADIDERUNT memoriæ, qui res *e* prisca lo- ^{c Lect. Ed.}
 quuti sunt, in iudicium quendam *d* vocatum, ^{Sch.}
 quod Anciã tenus precarium de amico cantherium ^{d Lect. Ed}
 mutuatus, ulterioris clivi ardua præterisset. Fuerit hæc ^{Sch.}
 parsimonia; & diligentia pauperis sæculi, ut præter-
 vectus decretum locum, commississe in amicitiam di-
 ceretur. Assumpsi igitur, quod amor tuus ingerebat;
 tantum *que* ^e abs me metu successione tuæ, ut sperem ^{e Sic Ms.}
 ultro bonam fiduciæ meæ gratiam. Necesse est enim ^{Cuiac.}
f probes, quod ipse fecisses. Sed quid hæc tanquam ^{f Sic Lect.}
 purgata produco? De Formiano scribo integer valetu- ^{Ed. Sc.}
 dinis; unde equorum copulam magis exercitã, quàm
 fatigatam remisit. Mulos paulisper tenebo. hanc enim
 dederas optionem: quam si repudiassent, viderer
 libentius in usurpandis uti animo meo,
 quàm in *g* permissis tuo ce-
 dere. Vale.

^g *Vulg. pro-*
missis

EPIST.

SYMMACHUS ALIPIO.

CUM molestias urbanas retracto, abesse delectat: cum vos cogitatione contemplor, tædet absentia meæ. Medium est igitur levamen in litteris; quas idè ad te dedi, ut simul & amicitia satisfaciam, & securus exemplum, tuas mihi epistolas præstes, in quibus vides plus esse solatij. Vale.

EPIST. LXXI.

SYMMACHUS ALIPIO.

PLURIMUM mihi opis atque adjumenti tuæ litteræ ad confirmationem sanitatis impertiunt. Primum, quod te memorem nostri esse restantur: dehinc, quod indicia tuæ prosperitatis adportant. Fateor igitur adhuc infirmam valerudinem meam scriptorum tuorum assiduitate refoveri; atque intelligo, quid ex præsentia tuâ commoditatis habiturus sim, quum tantum ex litteris salubritatis & indicibus accipiam. Vale.

a Sic Lect.

EPIST. LXXII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

MEDIOLANUM *b* profectus hæc scribo, & hinc honorificentiam vobis debita salutationis exhibeo. Æquum est, ut mea cura de vobis relatu piæ vicifitudinis mitigetur. Vale.

b Alij: pro-
fectus.

EPIST. LXXIII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

PERVENIMUS, sed venisse jam pœnitet. Nam ubi primum solum Bajani littoris contigi, statim pedis dolore correptus sum. Atque idè pauca dictavi, mox in scribendo futurus uberior, si me sanitas optata respexerit, & vestrae invicem litteræ provocaverint. Vale.

EPIST.

PRIMO abestis, ut scribo
relevo nostra peroratio
sua, si periti mutatione
meo capite ad verba remanet
dicitur, quod vos salvere
dicitur nostri tempus inquam
perter, si dicto fortuna afflu

EPIST. L

SYMMACHUS

Cito & desiderari & exp
Ores, quia mota est ut mi
liberibus inchoat. Aufp
dicitur nos salutationis em
tamquam signo dicitur ad
liber futurus. Vale.

EPIST. L

SYMMACHUS

ALTIORUM exp
vobis Candidatus sine
sacramentis offerentur. i
tunc. Offertur quæ vobis
liberum atque am
tunc, qui Quæritur M
tunc, ut hæc honorific
et amplecti. Vale.

EPIST. L

SYMMACHUS

SILIIUS aliquos literar
sua peroratio cum
peroratio, si vobis
tunc officium salutationis

EPIST. LXXIV.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

PRIMO adventu, ut scripto superiore signavimus, valetudo nostra percussa est: seu infalabribus aquis, siye aëris mutatione. Fors viderit. Nunc status melior cœpit adversa tenuare: sed præ cæteris remedio fuit, quodd vos salvere cognovimus. Quod si etiã reditûs nostri tempus inquiritis, ad Idus Octobris legere iter, si dicto fortuna affit, optamus. Vale.

EPIST. LXXV.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SCIO & desiderari & expectari à vobis litteras meas, quia moris est, ut munus huiusmodi à proficiscentibus inchoet. Auspiciam ergò vobis a servandæ inter nos salutationis emitto; nequaquam dubitans, tanquam signo dato ad respondendum vos fides non futuros. Valet.

a Ita ad sensum concinnavit Lest. ad- iutus Ms. Gizean. & vulg.

EPIST. LXXVI.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

RELIGIOSUM atque votivum est, ut à Quæstoribus Candidatis dona solemnia potissimis, atq; amicissimis offerantur. *b* Quo in numero iure censemini. Offero igitur vobis eburneum dypticum, & canistellum argenteum librarum duarum filij mei nomine, qui Quæstorium Munus exhibuit: & impendio precor, ut hanc honorificentiam dignemini gratanter amplecti. Valet.

b Lest. in quorum nû.

EPIST. LXXVII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SVBSSE aliquas silentio meo causas sponte æstimare potuistis, nam *c* quomodo omissem religionis munia, si valerem? *d* nunc paulatim dolore cedente officium salutationis *e* differre non potui.

*c Sic Sch.
d Sic Ms. Pich Ed. Sch.
e Sic. Ed. Sch.*

Vestri

a Vulg. Sid. Vestri erit muneris referre mutuam vicem, a qua mihi dies optata pettulerit, ad convalescendum. f. menta præstabit. Valete.

EPIST. LXXVIII.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

b Vulgo, In t. **P**OST QUAM paginam, quæ vobis salutationem ferret, emisi; *b* tempore affuit, qui mihi vestras litteras exhiberet. Quarum perceptione principè laetatus; ubi commune pignus decubuisse cognovi, confictatus sum repente amaritudine lectionis. Sed quia filium nostrum redditum sanitati subjuncta docuerunt, in tranquillum denud animus e-
c Vulgo, remeavit Sic autem Mss. Pith. & Vatican. Vide sup. l. l. Ep. 11 Et in d. Alij remigavit trās latrone nau-ticā. remigravit. Meæ valetudinis statum scriptis Superioribus indicavi; cuius denud meminisse non opus est, ne vos sollicita scriptiois iteratio conturbet. Valete.

EPIST. LXXIX.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

DE rediv filij nostri Fausti prænuccias pauld ante litteras misi, ut accelerata securitas desiderij vestri impatientiam mitigaret: sed munus salutationis iterarcepit etiam proficiscentem non piguit. Capite igitur geminam voluptatem: primò ex iphus redditu, de hinc ex sermone fraterno, quo vobis redditos sanitati communes liberos indicamus. Valete.

EPIST. LXXX.

SYMMACHUS FRATRIBUS.

SUPERIORIBUS diebus litteras frequentavi; sed nulla assiduitas potis est animum amantis explere. Puto autem vobis ad cognitionem sufficere, quòd valere nos scribimus: licet commune pignus paucis diebus sanguinis effusione vexatum, oij nostri minuerit voluptatem; Quod jam divinâ opè ad plenam sanitatem cœpit emergere. Valete.

EPIST.

EPIST. LXXXI.

SYMMACHUS MESSALÆ.

FORTUNA cum civibus nostris revertit in gratiam, postquam te sibi & Republica vindicavit. An numerandus est igitur cæteris sperantibus æquitatem lucundus amicissimus meus; quem morbo jam diutino gravem, *b* Præfectura eminens ad cognitionem privatæ litis exciverat. *c* Est illi quidem votivum, sub examine tuo respondere propofitis. Sed valetudo voluntati obnititur, quæ effusione sanguinis lauciata, itinerum recusat incerta. Nec deest jus adversantis petitioni, si ad Vicarium tuum disceptatio transferatur. Hæc igitur summa est postulati: ut cum causæ nihil de loco pereat, salutem homini peregrinatio remota conciliet. Vale.

*a Ita ex Mss.**Gif. Pith. &**Iur. leg. Ed.**Sch.**b Sic Lect.**c Ita Mercor.*

EPIST. LXXXII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

INSTRUENDA mihi atque adornanda Prætura est, ad cuius Editionem magnitudinis tuæ processus animavit. Inceptum enim meum viribus fratris utetur. Quæso igitur mecum religiosè votiva officia partiatis, & familiaribus meis ad Hispaniæ longinqua pergentibus, ob equorum Curulum coemptionem, suffragia promovendi *d* negotij digneris adnuere. Longum fiat, si velim litteris præstanda percurrere. Capita rerum subiecto indiculo strictim notavi. Tibi integrum erit, adijcere beneficia, si qua stilus petentis omisit. Vale.

*d Ita supplet**Ms. Cuiac Ed**Sch.*

EPIST. LXXXIII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

SI quid pro amico atque unanimi meo lucundo priora scripta valuissent, agendis magis gratijs, quam renovandis petitionibus à me sermo impenderetur, sed quia in civili negotio auget eius infirmitatem

tem

a *Ms. Cuiac.*
Ed. Sch.

b *Ita Lect.*
Ed. Sch.

c *Ms. Pith.*
Ed. Sch.

tem a crebra conventio; jam non pro causâ, sed pro valetudine familiaris mei in stauro sermonem. Et certe difficilis imperatio esse non debuit, b postquam illi diuinus affatus longæ peregrinationis gratiam fecit: cuius rei executionem miror esse difficilem, cum lenitas tua soleat talia etiam sine Rescripti auctoritate præstare. Impensius igitur quæso, ut Vicarii foro sæpè in his judicijs agitata causa reddatur: quando hoc & sacræ litteræ c imperant, & judiciorum non refutat humanitas. Vale.

EPIST. LXXXIV.

SYMMACHUS MESSALÆ.

PRIMAM mihi scribendi causam religio fecit, ut amicitia nostra litteris excolatur. Secundam suggestit humanitas, ut viro optimo Thalasso familiari meo tua concilietur affectio. Superest, ut & mihi sermonis tui vicissitudo respondeat, & commendato ex ex sententiâ procedat optatum. Vale.

EPIST. LXXXV.

SYMMACHUS MESSALÆ.

d *Ita leg. ex*
Ms. Cuiac.

ET d me circa te propositi ratio poposcit ut scriberem, & viro clarissimo, atque ornatissimo Eusebio ad stipulatio mea deesse non debuit: quem probe de optimis viris emeritum quæso tua benignitas muneretur. Nam laudabilis quisque hanc solam mercedem pudoris atque honestatis exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum tuique similibus purâ conciliatione perveniat. Vale.

EPIST. LXXXVI.

SYMMACHUS MESSALÆ.

e *Ms. Pith.*
non habet τδ
tribuit.

OMNIS commendatio amicis testimonium & tribuit, suffragium præstat incognitis. Processus igitur vir ornatissimus filius meus, non est in eâ parte numerandus, cui ex beneficio scripta præstantur; sed potius

potius in eâ cui vicissitudo ex amore persolvitur. Puto jam liquere tibi, quæ circa illum familiariter tenenda sit forma iudicij, quem sine favore commendo. Dignum est igitur, a quantum apud me meriti collocavit, tantum apud te benignitatis inveniat. Vale.

a Sic Ms.
Pith. Ed. Sclh.

EPIST. LXXXVII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

NUMIDAM familiaritas nostra apud te debet iuvare: quem tuo trado suffragio, ut meritum, quod apud nos honestis officijs collocavit, tua pro me cura compense. Mores hominis ex meo pende iudicio, & in omnibus, quæ utilitas eius exquirat, votum commendantis imitare. Vale.

EPIST. LXXXVIII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

AMICITIÆ parentum rectè in liberos transferruntur, ut charitas semel inita, successoribus eorum velut *b* hæreditario iure proficiat. Quo nomine optimi quondam viri Gregorij filium diligendum pariter ac tuendum recepi. Fuit enim mihi cum patre eius fidum fœdus animorum; sed religionis debitum tecum opto partiri. Quapropter queso, ut curam meam pro eo in his, quæ usus poposcerit, exsequaris. Inter cætera autem vota juvenis præcipuum liberalis animi signum est, quod cupit foro tuo non obscurus ortu actor accedere: cui (ut spero) & magisterium splendore dicendi, & suffragium mentis bonitate præstabis. Vale.

b Sic Ms.
Pith. Ed. Sclh.

EPIST. LXXXIX.

SYMMACHUS MESSALÆ.

JAM DUDUM litteras meas in manus tuas credo perlatas, quibus allegavi, quod iudiciis approbatum est; amicum meum Iucundum, quamquam tui examinis cupidum, per valetudinem non posse proficisci. Huius

T

indies

indies morbus augetur: & idè repeto postulatam, ne incidat invidiam contumaciæ, qui miserationem meretur. Et sanè civili causæ nihil decerpit humanitas, si ad Vicarium vestrum transferatur examen. Nam pariter & laboranti detrahetur injuria, & a negotio finis debitus eveniet.

a Ms. Pih.
Ed. Sch.

EPIST. XC.

SYMMACHUS MESSALÆ.

PROBAVIT effectus non immeritò a me sperata, quæ præstare dignatus es, magisque me culpam potuisse contrahere, si apud amantem, Prætorias pignoris nostri necessitates pudore tacuissim. Ornati ergò nos gaudeo frequentibus amoris tui testimonijis: & volo speres, quicquid gratiæ Editio nostra quæ fuerit, ad tua beneficia me cedente referendum. Vale.

EPIST. XCI.

SYMMACHUS MESSALÆ.

HONORES quidem semper vitæ ac litterarum splendore gessisti. Sed bonorum nunc omnium gratulatio est, etiam publicum tibi decus esse delatum. Opto igitur ex sententiâ partis si uaris insignibus, & proventus in cumulum gloriæ magnitudinem iudicij Imperialis æquipares. Vale.

EPIST. XCII.

SYMMACHUS MESSALÆ.

OFFICII mei est nunciare, quòd valeam: b voti, ut te salvere cognoscam. Ergo indicio prosperorum meorum partes amantis implevi: tu mihi adhuc debes sanitatis tuæ gaudia. Quæ ut c solidâ fide in notitiam meam veniant, & Deorum favor & tua scripta præstabunt. Vale.

b Sic ex Ms.
correxist. Lefsch.
Ed. Sch.
c Merc. Ed.
Sch.

EPIST.

AMIC o animo gaudere
gram Flaviani filii
tione prosperis. Dignus
Ese aut dignationis
infinito manare, quæ
operis magistrorum
u facis, constantiam
nos dilige. Vale.

EPIST.

SYMMACHI

HONOR minime
fuit. Quamquam
ximifatus, tamè b
conquire. Nec proci
fiam capellas. Juvenal
fiderium littera ingrat
candis rebus occurrat
fuit. Sed illa quocumq
veret. R. etiam ut
bus potis es. Sic
depoliâ lire faceret. Vale.

EPIST.

SYMMACHI

AMPLECTI amicitiam
aut dignatus es.
li documenta vix
D.N. Honorii Augustini
cum magni Consulis
quæ & ipsius meminerit
archio clarior. Inter
nos atque. Nec in

EPIST. XCIII.

SYMMACHUS * LONGIMANO.

* *Alij LONGI-
GINIA-
NO.**a Ita Ms. Iur.
Ed. Sch. Vulg.
Amicorum.*

AMICORUM animo gaudia nostra participas, & integratum Flaviani filij mei honorem stili gratulatione prosequeris. Dignus es læta cui semper eveniant. Hæc autem dignationis tuæ benignitatem scio ab illius instituto manare, qui præstitit. Laudabiliter igitur sequeris magisterium optimæ voluntatis. Tene quæso, ut facis, constantiam rerum bonarum; illum imitare, nos dilige. Vale.

EPIST. XCIV.

SYMMACHUS LONGIMANO.

HONOR militiæ vestræ dantis beneficijs enite-
scit. Quum igitur te meritorum ratio summis pro-
ximum faciat, famæ *b* ergo & gratiæ decus benignitate
conquire. Nec procul abest, de quo huiusmodi fru-
ctum capessas. Juvandum enim tibi filium meum De-
siderium litteræ ingerunt; virum, præter fortunam,
cunctis rebus ornatum, quas sibi hominum cura præ-
stat. Sed illa quoque cum eo in gratiam, si faveris, re-
vertet. Restat ut velis, quod pro loci ac meriti tui viri-
bus potis es, sic facile inclinatum amici nostri negocium
depulsâ lite sanabis. Vale. *b rō ergō
abest à Vulg.*

EPIST. XCV.

SYMMACHUS LONGIMANO.

AMPLIETI amicitias domini & filij mei Flaviani antè dignatus es. Sed nunc tempus datur, ut illi documenta veræ familiaritatis exhibeas. Sacris enim D. N. Honorij Augustissimi Principis litteris ad officium magnifici Consulis evocatus, occasionem dabit, quâ & ipsius meritum iudicio tuo pateat, & tua in eum affectio clarescat. Interea partes parentis interventus meus exsequitur. Nec in dubium venit, quid ponderis

T 2

habeat

habeat pignorum commendatio apud eum, qui suos diligit. Hæc autem summa est desiderij mei, ut in animo tuo reperiat amorem meo similem. Vale.

EPIST. XCVI.

SYMMACHUS LONGIMANO.

IN favorem me Dynami cohortaris, cuius tibi amore non cesserim. Est enim vir artium bonarum, cultus, a ornatus. Libens itaque in tuam concedo sententiam, dignumque esse prædico, qui nostro Ordini copuletur. sed adjicienda est ei prerogativa militiæ, ut beneficio allectionis utatur. His quippe tantum munia relaxari Divalia constituta voluerunt, quos castris honor illuminat. Si igitur & hoc insigne detuleris, quod annonarum & evectio num cumulet adiectis; pro cursu in Consulares legetur. Quare in tuâ manu est & illius meritum, & meum studium supplementis talibus adjuvare. Interea nimis miror, quod in viro illustri Flaviano domino & filio meo, nec gradum honoris, nec jus amicitiae cogitasti. Nam cum præstans auctoritas tua vinatij tituli debita flagitaret; usque ad officij b multam condemnatione progressa est. Patienter admitte, neque Præfecturam, neque amantissimum tui virum tali contumeliâ debuisse perstringi. Quæro igitur, ut tantum ei posthac deferre digneris, quantum tibi invicem convenit exhiberi. c Ego certe amborum parens nihil à te patior stridoris emergere: quin immò religiosis officijs crescere inter vos causas mutui amoris exopto. Vale.

EPIST. XCVII.

SYMMACHUS LONGIMANO.

CEPi ex litteris tuis gaudium, postquam familiares meos ad Hispaniam commeantes adiutos epistolari commendatione docuisti. Quare acceptam gratiâ & mente contineo, & ore contestor. Facit autem veracundia tua, ut de hoc parcius loquar. affectum enim, non verba desideras. Vale. EPI.

a Alij Vulgo ornatu absq; distinctione.

b Ita bene ex Mr. Gif. Sch.

c Sic Lett. Ed. Sch.

IAMODUM desideras dici animi gratulationem & amore responsum frequentate digneris munus tribuisti. Sed huic postulo. Neq; enim petico mea detrahit benignitas. Vale.

CULTUM amicitia libi amicitia te talibus congnus autem diligere meo beneficio loco exprobrare uto defero. Ipse enim tibi nulli quæ scribitur adhibere.

CESTIO quid multa efflueris. Sed vehementer afflicti meum servare meo flicet, erga amicitiam meo igitur aliquid in amicitiam meo o oro ut huiusmodi per talia nas: et tuis adque meo sanctimonibus tuo & amicitiam si quid in occidit ratio amicitiam meo quæro a per amicitiam calorem & indolentiam fidei purgationem.

SYMMACHUS LONGIMANO.

IAMDUDUM desideratas litteras tuas nuac immo-
dicâ animi gratulatione suscepi. Debita igitur reve-
rentiâ & amore respondens, adjicio ut in reliquum
frequentate digneris munus voluptabile, quod sponte
tribuisti. Sed huic postulato, non opus est immorari.
Neq; enim petitio mea debet elicere, quod tua *a* pro-
mittit benignitas. Vale.

*a Sic Ms.
Cuiac. Ed.
Sch.*

EPIST. XCIX.

SYMMACHUS LONGIMANO.

CULTUM amicitix libenter exerceo. video enim
mibi à te rationem curæ parilis non negari. Ma-
gnus autem diligentix incentor est amor tuus. Quare
beneficij loco exprobrare non possum, quod ex debi-
to defero. Ipse enim tibi auctor es officiorum meorū,
quæ scribendi assiduitate sollicitas. Vale.

EPIST. C.

SYMMACHUS LONGIMANO.

SENTIO quid mihi affectionis invicem deferre di-
gneris. Sed vehementer admiror, quòd dominum
filium meum Flavianum, qui te parili amore comple-
ctitur, erga amicitias tuas imparem esse suspiceris. Si
igitur aliquid in assertionem meâ putas esse gravitatis,
b oro ut huiusmodi persuasionem me adfertore depo-
nas; & exclusis aliquarum susurris constantiam serves
sanctis moribus tuis & amicitix congruentem. Certè
si quid in notitiam tuam æmulus *c* sermo pervexit;
mecum quæso *d* participes, ut amaritudo quæ
ex aliorum *e* infimulatione concepta est,
fides purgationibus diluatur.

Vale.

*b Ita totum
hunc locum
restituit Lect.
Ed. Sch.
c Ita Ms.
Lect.
d Mercer.
Ed. Sch.
e Ita Lect.
benè.*

SYMMACHUS LONGIMANO.

SANCTO Eusebio arbitror pro summâ commendationis sufficere, quòd cum mihi profiteor approbatum: & idèò verbis pluribus elaborare non debeo, ut ei tuam conciliem voluntatem. Præsumptum quippe teneo, his, qui mihi fida obsequia derulerunt, favorem tuum minimè defuturum. Nos ex sententiâ valemus; libenter habituri, si sospitatis tuæ litteras non negaris. Vale.

EPIST. CII.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

PRO cognitis & probatis pauca dicenda sunt. Mei enim officij, non sui meriti testimonium ferunt. Quapropter laborare non debeo, ut præstantiæ vestræ domini & filij mei Flaviani merita commendem: siquidem verus inter vos amicitia revertetur ad usum feliciorum. Mei sermonis hæc summa est; ut in patriam redux sibi perpetuum amorem vestram, mihi mutuum reportet salutationem. Valete.

EPIST. CIII.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

OPTO ut hanc salutationem vigoris a integer, & prosperis lætus accipias. Tradetur autem ad optimum virum Desiderium, cui maximam laudem pura vita conciliat. Testis hæc officij mei pagina; relatura plurimum boni, si te prònum in amicitiam trahentis attraxerit. Nam ut respondere digneris, enitendum mihi pro tuo amore non arbitror. Hæc una voti mei cura est, ut favorem commendatus acquirat, redeatque laudator beneficiorum tuorum; quorum utilitas ad illius commodum, ad meum sensum gratulatio redundabit. Vale.

a Vulg. vig.
integri, &
prosperi. l.
Sic autem
Ed. Sch.

EPIST.

EPIST. CIV.

SYMMACHUS PETRONIO ET PATRUINO.

V IDEO Flaviani filij mei honorem propterea hucusque jacuisse, ut ei testis melior eveniret. Inciderat in tyranni a justitium iudicio bonorum temporum reservandus. Sed præstitit illi amissio Præfecturæ, quod mutavit auctorem. Quæ igitur verba tantum munus æquabunt? Coniungite, oro, vos nobis ad referendas præcelso viro gratias. Nam cum singuli vincamur rei magnitudine; opus est laudatoribus multis, ut numerum impleat onus debiti. Et sanè dominus pectoris mei, à quo profectum est beneficium, non ex alterius verbis, sed ex gaudio conscientia mensuram facti sui colligit: nec ignorat talia esse, quæ præstat, ut vincant spem solutionis. Nos tamen gratiæ vicem, b fide amicitia & observantia rependemus: damusq; huic rei obides animos, quibus satisfaciant liberi lucis auctoris. c Pijs enim contractibus amor sufficit. Vale.

a Sic Ed. Sch.
Vulg. beneficium.

b Sic probat
Lect.

c Ita Ms.
Cuias.
Ed. Sch.

EPIST. CV.

SYMMACHUS PATRUINO.

AGENDIS D. M. Comiti excellentissimo viro gratijs par esse non potest mediocritas verborum meorum. Tibi igitur hoc munus injungo, ut de impetratis erectionibus in adminiculum Prætoris functionis, habitum mentis meæ apud eum plenius exsequaris: simulq; digneris eniti, ut in rem missis celer ad Hispanias transitus impetretur. Appetit enim tempus Editionis, metuq; mihi est, ne equorum Curuliû tarda d coemptio, & morosa deductio sollicitis e arctetur angustijs. De hoc etiam sublimem virum & præcellentissimum Comitem, securus impetrationis oravi. Adjeci præterea commonitorem, cuius suffragator esse dignaberis: ut si molesta petitio non videtur, familiares meos datis ad potissimos Hispaniarum litteris prosequatur. Satis dictum est. Si quid aliud tuis auribus amicorum meorum sermo suggererit, oro, ut

d Sic Ms.
Lect. Iur. Ed.
Sch.
e Lect. Ed.
Sch.

in curam sancti & fidelissimi pectoris tui recipere non gravaris Vale.

EPIST. CVI.

SYMMACHUS PATRUINO.

AMOR mutuus facit, ut tibi ex usu meo agenda delegem. Cùm igitur filij mei Pratoria inſtet E-ditio, quam vir Illuſtris Comes, omni virtutum genere ſublimiſſimus, ſuis evectio-nibus juvare dignatus eſt, coëmptioni equorum curulium celeritas admo-venda. Quare quaſo te, ut familiares meos ad Hispanias miſ-ſos, nulla tarditas demoretur: quos commendarı tuis litteris volo, ut illis merita tua Hispanorum mentibus impreſſa ſuffragio ſint Vale.

EPIST. CVII.

SYMMACHUS PATRUINO.

*a Alij: ege-
nis male.*

IULIANI *a* Agentis in rebus modestiam novi, na-tales probo, fortunam doleo. Fatalibus enim ma-lis diu & graviter exhaustus est. Sed credo cum eo o-mnia in gratiam reditura, si patrocınio tuo & huma-nitate foveatur. Plura non dicam, cùm præclaris mo-ribus tuis familiare sit, opis indigos sublevare, & huic petitioni meæ etiã tux mentis natura consentiat. Vale.

EPIST. CVIII.

b Sic Lest.

POST consensum partium, post vinculum pactio-nis, allegataque in iudicio monumenta placito-rum filius meus Cæcilianus deũd ad incerta litis at-trahitur. Nota *b* est tibi qualitas causæ meritò omitto comperta stilo exsequi. hoc tantum de sancto animo tuo impetratum volo, ut ijsdem viribus, quibus lucra-mina prima sedasti, repetitæ medeatıs injuriæ: quia justitiam tuam debet acrius inaitare ad versus fidem placiti rupta concordia. Vale.

EPIST.

LIBER S
EPIST
SYMMACHUS

APERTA est improba
quæſtio non potest
tuentiam querere, hinc
tant. Alimı igitur filij
otium conciliare non poss
pacis corda. Nam red
quibus facile si suffragio
te atque fratre per
tant. Prolixior in p
qualitas, & tua iudicia p
interventus cupiat. Vale

EPIST

SYMMACHUS

DUO ad me bonas p
cipi percolantur: & m
Procules, & domus in
privati otij esse delatum.
rectas litteras super hoc
estimari per venerabilem
tionem lacrimæ meæ
rius de vestro in non
dijs etiam illa op
ne filij meriam p
hemerit admodum
dum amiffi. lacrimæ
reus rursus ex
juvencis, quibus m
stratum esse p
est etiam dicitur
vixi, semper volu
hæc promissum
quæter propo
nibus par

EPIST. CIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

APERTA est improbitas eorum, qui reducunt in quaestionem pactioibus terminata, & per impatientiam quietis, finem iurgij secundâ lite commutant. Æstimâ igitur filij mei Cæciliani dolorem, cui otium conciliare non potuit damnis patrimonij empta concordia. Nam reducitur in longinqua iudicia, quibus facile si suffragium tuleris, eruetur. Est enim in te atque fratre portus omnium, quos fortuita sollicitant. Prolixior in petendo non esse debeo: quum causę qualitas, & tuâ iustitia plus de te favoris, quàm meus interventus eligat. Vale.

EPIST. CX.

SYMMACHUS PATRUINO.

DUO ad me bona parilis voluptaris recentes nunciij pertulerunt: & vos iustis honorum crevisse Processibus, & domino ac filio meo Flaviano fructum privati orij esse delatum. Sumptâ igitur geminâ fide, vestras litteras super hoc expectare non debui, quas æstimavi per verecundiam differendas. Quare æstimationem lætitię meę vobis relinquo: quia mensuram eius de vestro in nos amore *a* colligitis. Sed his gaudijs etiam illa opto coniungi, quę de Prætoriâ Editione filij mei jam pridem postulata meministis. Nam vehementer admittor, iustus & solemnib⁹ desiderijs nondum arrisisse sacrum Rescriptum. Itaque secundis litteris rursus oravi, ut petitiones nullas graves, mihi verò jucundas, quibus missa pariter etiam minorum magistratuum exempla suffragantur; benignè, ut mos eius est, tradi iubeat *b* effectui. Sed beneficentiam tanti viri, cui semper voluptas est, supra spem magna præstare, promptiorem spem reddendam, si, ut frequenter poposci, vestris admonitionibus provocetur. Vale.

*a Ms. Pith.
Ed. Sch.*

*b Sic Lect.
Ed. Sch.*

FRATREM meum Severum multo sermone prosequeretur, si novo aditu amicitiam tuam peteret, praedicationi ingenium eius conveniret. Parco igitur copia, tuoque iudicio: ut iustitia diligentiae tuae potius voluntati, quam meis litteris applicetur. Vale.

EPIST. CXII.

SYMMACHUS PATRUINO.

CUM tibi omnium meorum cura praecipua sit, presumo filio meo Arcentio spectabili viro, quem mihi adjungit affinitas, intimam familiaritatem tuam posse referari; quam meritis illi & vitae decus, & familiae antiquitas conciliat. His propriis eius bonis etiam antea preces in augmentum commendationis accedunt: ut plane dubitare non possim, cum latius ei & meum testimonium, & tuum iudicium profuturum. Vale.

EPIST. CXIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

DOMINUM & filium meum Attalum de summatibus viris ad Dominos & Principes nostros amplissimus Ordo legavit, instructum varijs de more mandatis, quae spectare visa sunt bonum publicum. Huic si fautor accesseris, futurum reor, ut illi pro labore fructus a commodet. Quae igitur, vel legationis merito, vel meo nomine in optimum virum bene consulas; qui satis animi confirmatus est suffragio tuo successuram felicitatem. Vale.

EPIST. CXIV.

SYMMACHUS PATRUINO.

BEATUM te, qui honorum b emeritis otiaris. Nos in Patriae salo vivimus, & fluctibus verberamur, Quorsum ista protulerim, dominus & filius meus Attalus eloquetur: cui spes visendae praestantiae tuae, laborem pergrinationis fecit optabilem. Vale. EPI-

a Ita Ms. Tur.
Pith. Ed Sch.

b Lect. Ed
Sch. Varias.
Ms. Pith.
Vulgata bene
habent.

Domihi panes p...
no ras, qui etiam
mores. Dehinc hanc
retus: quem ego in
rendam, priusquam
tem, et praerogativa
proprie congressu
ndretti cum minus
cundiam praedicarum,
data litteris videretur
opratum tibi solve
rentia, & sui commo
gnofes. Hoc autem re
solo nostrae salutis
expleti Vale.

Sis pro iustitia tibi
pazorum suffragio
ferre dicitur debeat.
non arbitror longo
memoriae viri Severi
juventur auxilio, p
Quis quid eorum p
vel et impendetur p
ru, qui famulatus al

EXORTIM te
la scribendi p
debeat. Sed enim p
gentia sed ob

EPIST. CXV.

SYMMACHUS PATRUINO.

DUO mihi pariter jucunda delata sunt. Primò sermo tuus, qui etiam si continuus, fastidium non moveret. Dehinc fratris nostri Frumentij exoptatus adventus; quem ego in numerum & bonorum esse referendum, priusquam morum ipsius periculum facerem, ex prerogativâ tui testimonij iudicavi. Sed ubi propiote congressu probitatis ornamenta patuerunt; adverti cum minùs quam ratio postulabat, per verecundiam prædicarum, *b* ne ipsè se laudatione suâ mandatâ litteris videretur ingerere. his ergo muneribus optatum tibi solvo responsum, quo me agere ex sententiâ, & *c* frui commodâ cum meis valetudine recognoscas. Huic autem rei nihil adjiciendum puto, cum solo nostræ salutis indicio gratulatio fraterna possit expleri. Vale.

a Sic Ms. Cuiac. Ed. Sch.

b Ita legit ex Ms. Gif. Sch.

c Sic Ed. Sch.

EPIST. CXVI.

SYMMACHUS PATRUINO.

SCIS pro inistâ tibi humanitate quid parvulis, & parentum suffragio destitutis benignitatis ac misericordiæ debeat. Meritò mihi apud te utendū esse non arbitror longo ambitu litterarum pro illustri memoriæ viri Severi filijs: qui nisi bonorum Iudicum juventur auxilio, prædæ atque iniuriæ subiacebunt. Quicquid eorum poscit utilitas, favor tuus non gravet impendere: ut publico saltim defendantur adjuvatu, tui familiaribus adminiculis deseruntur. Vale.

EPIST. CXVII.

SYMMACHUS PATRUINO.

EX SORTEM te sermonis mei esse non patiar, neq; à scribendi perseverantiâ silentij tui imitatione deducar. Scio enim plerum que non amicitia negligentia, sed obstrepentibus curis officia retardari. Velim

lim idem credas, & in posterum curam capeffas integrandi istius muneris, quod ipse jam pridem moraris. Ero tunc promprior exhibendis litteris, qui ne nunc tempero, cum gratiam mutuam non reporto. Vale.

EPIST. CXVIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

CERTUM habeo, nihil apud animum tuum amicorum litteris esse jucundius: & idem promptissime frequenter colloquia, quæ scio apud eximium virum magni esse momenti. Superest, ut ipse, quàm benigne litteras meas sumis, tam libenter indicia propriæ sospitatis emittas. Vale.

EPIST. CXIX.

SYMMACHUS PATRUINO.

CORDI est frequenter alloqui vos, ne videatur apud me officiorum familiarium cura tepuisse. Atque idem salutem votis opto, litteris dico: petens, ut si quando stili usus intervallo longiore cessaverit; causam silentij non voluntati, aut desidia, sed occupationibus applicetis. Vale.

EPIST. CXX.

SYMMACHUS PATRUINO.

ATHANASIUS VC. peregrinationis injuriam justo dolore suscepit. nam pactæ ei & nobis arbitris a junctæ obligatione pignorum nuptiæ denegantur. Exaggerarem facti huius invidiam, nisi verba rebus essent minora. Ipse apud te quod quaesito opus est, plenius eloquetur. Orare non debeo, ut tuo jureris auxilio, quod illi & amor tuus spondet, & munita legibus causa conciliat. Vale.

EPIST. CXXI.

SYMMACHUS PATRUINO.

SCIO ad indicium amicitiae pertinere, quod religio-

a Ms. Gise
vincit.

LIVR. S...
gionem ream participat
Salicij regis, quod in p...
morta diligenti etiam m...
Vni quam plurimam ad h...
Italia derelictam, quos
hiberi. Dignare igitur
dignitate vindicare, hinc
quo frans avata communi...
da sunt mox, qui deo
do apparatu non relecta

EPIST.

SYMMACHUS

PROBO modestum
non debet dicitur
tè nunc postquam in
dispendium meum inveni...
ud b quo jacta inveni...
Consi pro beneficiis
sonam, et alicuius
cas. Sed pro bono
genij tuum propter
absentis quam p...
aure postulatam, et
emptio facti hinc
omnium peregrinatio
aurem meo rebus au...
niti. Intelligi enim
ne cessatum, cum libe...
tissimo viroo crep...

EPIST.

SYMMACHUS

IN tuo optimo hinc
susceptus est. Tam...
& incolupta coheret. M...
verum eius suscipit. Hinc

gionem tuam participem nostræ necessitatis assumo. Suscipe igitur, quæso te, proclive mandatum, quod pro mutuâ diligentia etiam non rogatus curare deberes. *a Sic Lect. Ed. Sch.*

Vrsi quàm plurimi ad Editionem Muneris nostri ex Italiâ devehuntur, quos cupimus celeriter in usum exhiberi. Dignare igitur eorum transitum studio & diligentia vindicare; simulque adhibere custodiam, ne qua fraus avara commutet. Maximè autem rumpendæ sunt moræ, quia dies proximus functioni cogendo apparatus non relaxat inducias. Vale.

EPIST. CXXII.

SYMMACHUS PATRUINO.

PROBO modestiam tuam. Sed damno mihi esse non debuit, dum sperata expectat impleri. Et certè nunc postquam rei effectus finem silentio dedit, dispendium meum frequentior stilus faciat. Est aliud *b Sic dicebat Sch. ad sensum.* quo juncta scripta compenses. In agendis D M. Consuli pro beneficio suo gratis nostram sortire personam, eo affectu, quo amicorum tibi gaudia vindicas. Sed, ut scio, luculentioribus verbis, & propter ingenij tui magnitudinem, & sine adulationis pudore absentis gaudium prosequeris. Adde, si placet, quod antè postularum tenes, ut aliarum Lybicarum mihi emptio sacrâ Auctoritate præstetur. Quo imperato omnium perceptionum donum putabo. De juvene autem meo retexere non laboro, quæ sponte meministi. Intellego enim remitti modestiæ meæ precandinecessitatem, cum libentius à sublimi & magnificentissimo viro non expectata præstentur. Vale.

EPIST. CXXIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

IN viro optimo & amicissimo meo Petrocio Romana simplicitas est. Taceo, quòd illum longa militia & inculcata corroborat. Minora enim cætera facit morum eius inspectio. Hunc unanimitas vestra ante
non

non didicit: iudicium meū secuta suscipiat. Si visu vestro jam ei opus fuerit, quāso ut illi honor testimonij mei conciliet apud vos amoris augmentum. Vale.

EPIST. CXXIV.

SYMMACHUS PATRUINO.

AMICORUM liberis usui esse debemus. quod etiam si ipse nescirem, tuo exemplo & imitatione didicissem. Ad hanc sententiam pertinet, qui tibi litteras exhibebit. Fungitur autem militiā in scrijjs litterarum: cui satis opis & felicitatis eveniet, si ad clientelam splendidissimæ domus tuæ metuerit pervenire. Vale.

EPIST. CXXV.

SYMMACHUS PATRUINO.

ATHANASIUM bonis artibus clarum securius amare cœpi, postquam de eo iudiciū tuum comperi. Magna enim prærogativa est, placuisse sapienti. Quare commendatione eius abstinco, ne minora afferam, quàm te credo sentire. Illa pars mihi prior dicta est, ut ames in eo spem, quam dedisti, addasque inchoato beneficio perfectionem. Quam si aliquis eventus eluserit, effice, oro te, majora præstando, ut illi prioris voti proficiat amissio. Vale.

EPIST. CXXVI.

SYMMACHUS PATRUINO.

NON novum atque intentatum refero postulatū, sed quod ingestū tuis auribus recognoscas. Illustri memorix viri Rufini ex præfecto urbi filias paternā affectione defendo: quarum sollicitudinem per vos quibus Reip. cura est, oportet. Et si ded precator accedo, ut quicquid claræ quidem, sed miserabilis domus usus exegerit, facili impetratione mereantur. Res namq; illis est per Apeliam, non tam reditu ampla, quàm censu. Hæc nisi bonorum iudicium succurrat auxilio, publicis oneribus fessa succumbet. Opus igitur

LIBER S
igitur tuæ levitate ex
gratia debitorum, sign
delectat exarum. Vale
EPIST.

SYMMACHUS

PROMITTORUM
viri delectationem pulch
tūm plurimum volu
man sperata prædida. Sed
tate, quid negotio prom
tate. Narrabit autem vol
ipso ter exitus officio
digno speret in vestro
Hæc te vertetur op
e fecerit uba succor
ti congas ago ac
apud matres viros
ta cupis. Vale.

EPIST.

SYMMACHUS

AMa iure meo
reputatæ sap
cedat: et tunc ab
infirmulorum f
vir clarissim
fle, luctatur, solam
genitricē sed m
animi in m
conferat. p
deberet. Quam
si quædam cura
mentari tendere, ut
morbantibus
dijūctum. Iam d
lecta vix d

igitur tuæ levamen expectat. *a* Me quoque tibi facies gratiæ debitorem, si gravi pondere victam salutaris defensor exereris. Vale.

a Ita ed. Sch. optimè

EPIST. CXXVII.

SYMMACHUS PATRUINO.

PROMPTIOREM me circa Herennij laudabilis viri defensionem judicia vestra fecerunt. Habet enim plurimum voluptatis electio, & provocant animum sperata præsidia. Sed meum non est, scripto ostentare, quid negotio promovendo cura *b* nostra contulerit. Narrabit hæc vobis ille, quem juvimus, simul ipsius rei exitus officia testabitur. Cuncta enim, quæ direptio sparserat, investigata patuerunt. Itaque in jus Herennij revertetur legibus quidem debita, sed patris *c* sensui acerba successio. Nunc vestræ de me existimationi gratias ago atque habeo: & spero fiduciam nostram apud optimates viros esse mansuram, cuius documenta cœpistis. Vale.

b Ita Lect. ed. Sch.

c Sic Lect. Ed. Sch.

EPIST. CXXVIII.

SYMMACHUS PATRUINO.

AMOR in te meus ex summis *d* opibus annitur, ut in dies singulos bonorum tibi cultus accedat: *e* tantum abest, ut sinam veteres tibi amicos insimulationum *f* improbitate decerpi. Inter quos vir clarissimus Scipio virtutum tuatum, me quoque teste, laudator, spoliatum se amore tuo per amulos ingeniscit. Sed mihi verisimile non videtur, stabilitatē animi tui rumoribus falsis potuisse mutari; cum benè conscius vitæ, nihil in se maledicis licere sermonibus debeat æstimare. Quare hortor & deprecor despuas, si qua sunt inculcata mendacia, atque hunc honorem meritis tuis vendices, ut qualis ipse es, ralem te ab omnibus intelligas judicari. Nemo in te transferat odij sui semina. Iam dudum enim genus est artis ad alendas vires discordiæ suæ, sollicitare merum potiorū.

d Ita bene ed. Sch.

e Sic planius Ms. Gifan. Ed. Sch.

f Ex Ms. Gif. Sch. pravitate.

Non

Non ibo longius, quam mihi impetrationem spondeat sapientia morum tuorum, quam puto carere responsuram litteris meis: ut non tam ignovisse te Scipioni, quam nihil de eo asseras credidisse. Vale.

EPIST. CXXIX.

SYMMACHUS SIBIDIO.

CYRAM de te meam nolo ex epistola metiaris. Pauca salutantium verba sunt, sed vora proluxa. Liceat igitur imitari erga te parsimoniam religionis, quibus jura amicitiae confertuntur, & officium pium brevi paginâ tanquam a parvo are perfolvetur. Neque enim devotio requirit excusum. Tibi autem praesentibus stili terminos. *b* Erunt mihi quae de te scripseris nimis magna, si laeta sint. Vale.

EPIST. CXXX.

SYMMACHUS SIBIDIO.

AEGER est animus meus, quam diu fides certa sit, quod portum sanitatis intraveris. Huic expectationi laetifacis volo. Non enim mihi honorem fieri obsequio literario, sed magna sollicitudinis levamen tibi exopto. Vale.

EPIST. CXXXI.

SYMMACHUS SIBIDIO.

NVM QUAM efficies silendo, ut me ad parem voluntatem ducat imitatio. Cogito enim non quid temporali causae, sed quid perenni amicitiae debeatur. Cumque sim mei officij severus arbiter, curam tuam casu saepius quam fastidio credo cessare. Sed ne longa colloquij intercapedo quamvis tui amantem cogat timere & neglectum; quae constantermunia familiaritatis exerceas. Quo enim pacto intelligere possum, grata esse quae defero, si negaveris quae reposco? Vale.

EPIST.

*a Ex libb.**vulg. conyicit Sch. parco ore. Non male. Sic autem**Ms. VVovv.**Ed. Sch. Iur.**Ed. Venet.**b Sic Ms. Cuiac Ed. Sch.**b Sic Lect.**Merc. Ed.**Sch. b. e. fastidium, contemsum.*

Q. AVRELI
MACHI V. C. C.
DIN. PR. A. E. V.
STOLAR.
LIBER VIII

manitate...
rarum abdicat...
ne magis...
rare non...
fretos...
EPIST.
SYMMACHI
M...